

Almægtige og kære Gud (DDS 17)

(Alle mellemvers)

J = 160

GK 2013

2 Skønt ingen skabning véd dit navn,
har du al verden i din favn,
som broder Sol med velbehag
omfavner alt ved højlys dag.

3 Af solens lyse brodersind
får søster Måne alt sit skin,
mens stjerner, deres søskend' små,
med glade øjne ser derpå.

4 Se, broder Vind har sky'r i bånd,
usynlig som din egen Ånd,
han skaber, medens kornet drær,
det gode vej og al slags vejr.

5 Se, broder Myre, klog som få,
har alt, hvad han kan slæbe på,
mens søster Sommerfugls fornuft
omtåges helt af blomsterduft.

6 Vor søster Vand gør livet nyt,
hun spejler himlen i en pyt,
hun bærer oppe køl og kryb,
hun gemmer døden i sit dyb.

7 Vi frygter også broder Ild,
bevar os, Gud, når han blir vild,
men tak for ham, der ganske tyst
gør hele livet varmt og lyst.

8 Men døden truer hvert sekund
vor svage krop med meget ondt;
o gode Gud, gør døden god
som moder Jord, der tar imod.

9 Pris være dig for moder Jord,
hun føder os med alt, som gror;
på denne jord din Søn har trådt,
og hvor han er, blir alting godt.

10 Vi bøjer os i tak for den,
som blev vor søster, bror og ven,
vor far og mor, som i dit sted
i kærlighed har båret med.

11 Dit ansigt, intet øje så,
dit navn, hver skabning grunder på,
forklares i en solopgang,
hvor alting foldes ud i sang.